

„LÁNDZSA-TOLLAS HOLLÓK RÖPTE”

„Nincsen árnyék fénytelen, de fény van árnytalan.”

„A régi istenek mind élnek, csak szunnyadnak, mert a lelkeket béolták ellenük sivatagos babonával. Az emberek vakságukban hamis istent imádnak, valójában ÁRMÁN-t (Sátánt)”

„Ha a nép elfordul saját Védelmező Istenétől és ahelyett más nép védelmező istenét imádja, aláveti magát ama népnek is, melynek istenét elfogadta. „

„A régiek hallották az Ég szavát. Hallották, mert ügyeltek rá. Ezért voltak erősek, hatalmasok, nem ilyen beszari nyomorultak, mint a mostaniak”.

**„TEREMTE EZÉRT, SZITÁLÓ KÖDNÉL FINOMABB SZELLEMANYPAGÁT
KETTŐSZTVÁN, NŐISTEN-T MEG FÉRFIISTEN-T. EZ AZ ELEVEN TEREMTÉS
IKERÖRVÉNY-ÉNEK, IKER FORGATAG-ÁNAK KEZDETE.**

Az Ős-Sejtes homlokán Holddal ékes Istenanyánkba szorult.

Ezt a nőstények, minden faj nőstényei tovább adják nőstény ivadékaiknak.

Ez az oka, hogy az ősök szellemanyagából a leánynak elegendő négy rész. A fiú gyerekbe öt szükséges, mert bele nem szorul az ős-sejtelemből.”

„Istenanyánk ereje alkotó,

Istenatyánk ereje alkotó.

Két Erő Forgataga teremtés.

Két VÍZÖRVÉNY-ként ölelkeznek, két FORGÓSZÉL-ként ölelkeznek.

Mindenikben van hatalmasság, mindenikben van erősség, mindenikben van gyöngédség, mindenikben van szeretet.

Hímekben hím erősség, hatalmasság, gyöngédség, szeretet, nőstényben nőstény hatalmasság, erősség, gyöngédség, szeretet.

Egyenértékűek ők, vonzódnak.

Ami egyikben mély, a másikban magas, ami egyikben homorú, másikában domború, - egymásba illenek, mint zárba kulcs.

Egymásba illenek, mint nőbe férfi.

Egyikük sem tétlen, mindenik tevékeny.

Nőstényé nőstény tevékenység, hímé hím tevékenység.

Látszatra gyakran egyik tétlen, a másik tevékeny.

Ez látszat csak.

Kalapács meg Üllő együtt tevékenyek!”

Ez az Ős-Förgeteg, Ős-Örvénylés titka!

**Minden Kettős Forgószél, Ikerörvény, kicsiben-nagyban, az örök teremtés Alapigéje
pedig: Egy, Egyből kettő, Kettő meg egy.**

„Istenanyánk, a homlokán Holddal ékes Boldogasszony elfoglalta a Földet. Férje, Istenatyánk, a Naporcájú pedig a felső eget.

Föld meg Ég örök szerelemben maradának.

Amikor bimbó feslik, rügy fakad, fűszál tör föl rög alól, gabona szökik szárba, kalászba, fa gyümölcsözik, madár kel ki tojásból, ember, állat fogan, születik, az mind Földanyánk, Égatyánk nemzése, az ő örökön örökös teremtségük!”

„ Változások HÉT SZENT IGÉJÉT OLTÁK az istenek minden teremtményükbe, azok meg tovább adák származékaiknak.”

„Végezetül teremték az embert, s arra rá is faragának, mert HÉT ÁG-on próbálkoztak, de abból csak HÁROM ÁG-on tekeredett HOZZÁJUK MÉLTÓ TEREMTMÉNY.”

„NÉGY ÁG-ON FELEMÁS LÖN, FÉL MEG HARMAD ÚTON ISTENORCÁJÚ, EMBER MEG BAROM KÖZÖTT ÉS AZOK BÉKEVEREDTEK AZ EMBEREKBE.”

A VADKÖRTEFÁRÓL:

Így beszélgettek, nő meg férfi, és a virágzó körtefához indultak.

Ég-isten atyánk nézte őket, Föld-isten anyánk, a homlokán Holddal ékes fejedelemasszony, Boldogasszony képében a körtefa lombja közül szóla hozzájuk:

- Férfi, tégedet Os-nak nevezlek, mert leginkább medvére emlékeztetsz!

- Asszony, sejtelkedben szellemem továbbvivője, tégedet pedig Joi-nak, mert fürge vagy, kecses, mint gyík és hajlékony, mint kígyó.

Kedvesek vagy tok nekem, meg atyátoknak, az Ég Istenének.

HATALMAT ADUNK NEKTEK E FÖLDÖN, - A FÉLIG-MEDDIG EMBEREK HOZZÁTOK IGAZODJANAK, HOZZÁTOK, KIK SEJTETEK, ÉREZTEK, ÉSZLELTEK ÉS TUDTOK!

EZEKET MEGELŐZŐ EMBER-ERÉNY NINCSEN ISTEN-TŐL.

AMAZOK LÁBATOK TAPOSTA ÖSVÉNYEKET JÁRJANAK, HOGY BENNÜK IS TEREBÉLYESEDHESSÉK ISTENSÉGÜNK CSIRÁJA.

Elsők legyetek minden vadölő vad között, de irgalmasok legyetek a többi vadölő vadhoz, kíméletesek zsákmány-vadaitokhoz!

Vadölő vadaitokhoz irgalmasak legyetek, ne egyétek el azok részét, mert azoknak csak mancs, fog meg köröm adatott, nektek Ész is.

Nyájakat, csordákat, méneseket tereljtek!

Azok hulladékain erdők, mezők vadölő vadai éljenek, ti ne egyetek dögöt.

Nyájaitok, guláitok, méneseitek azok ölendő vadai elöl legelik a mezők fűvét, ők meg testvéreitek.

Fű, fa, madár, állat, csúszómászó, a legkisebb bogár is testvéretek. Mindvalahányuk e Világ örököse - részük van benne!

Az első emberek megszeppenve kérdezők:

- Ki vagy te szitáló ködnél finomabb szellemanyagból körtefa lombja közt lebegő szépséges asszony?

- Teremtő anyátok vagyok, az **EGY-ÖRÖK-ISTEN** Asszony-Fele!

Isten Atyánk a felhők mögül rájuk derülve szóla:

- Teremtő atyátok vagyok, az **Egy-Örök-Isten** Férfi-Fele. Tik is két félből vagytok együtt Egy Ember. Ez bennetek, az Ős-Ikerörvény egyensúlya, mely a Nagy Kerék meglódíttatása óta a Létezés biztosítéka. Ez a Rend!

Ezért a férfi ne akarjon a nő fölé kerekedni erőszakkal, sanyargatással, a nő meg ne akarjon a férfi fölé kerekedni ügyeskedéssel, csalafintasággal!

Kinek ez osztatott szerepül, kinek az. Egyik föladat sem alábbvaló, nem följobb való.

Átkozott legyen, ki a nemek között ellenkezést szít, mert az az Élet ellensége, az Isten testét rongálja. Szennyet faljon, része ez legyen!"

„Os, az első istenorcájú emberhím, érezte asszonya lehelletét, csábító, jó szagát és magához vont a körtefa alatt.

Ott, a hol Boldogasszony virágos lombok közül szála hozzájuk, ama szent körtefa alatt, ikrek fogantak szeretkezésükből.

A fiúk egyike szakasztott apja volt, ezért őt a medve másik nevével Bor- nak nevezték. Mackómozgású, vállban-erős, nagyalvó fiúgyerek volt.

Ikrek másikába Ló-ágról szorult izgés-mozgás. Ő lábban-erős, fűrge-mozgékony csikófiúcska volt, ezért őt a ménlő akkori nevével MÁ-nak nevezték. Míg picinké volt, Maci-nak becézték, mint mifelénk manapság is a kiscsikót.

A népek egy része Bor-t vallja ősenek, másik része MÁ-t. A lovasnépek MÁ-ra esküsznek. Mink, Három Ős utóda magyarok is.”

A HETEDIK NAP UTOLSÓ ÓRÁJA:

(Az ŐS-SEJTÉS ereje az ŐS-ISTENANYÁ-ban)

„Ekkor az Egy-Örök-Isten Férfi-Fele ketté vált.

Rossz része piros bikává változott, Jó része kékké.

Hét kört körözvén bömbölve összecaptak, kilenc kört körözve ismét összecaptak, hét éjjen, hét nappalon át szakadatlan, de nem győzték egymást.

Szájuk habzott, szemeik forogtak, verőtték omla róluk.

Tavak meg folyók eredtek küzdő terükről,

forgó szemeikből villámok cikáztak körbe a Földön, erdők égtek.

Isten Anyánk csak nézte, nézte véget nem érő küzdelmüket, férje őrlődését.

Szitáló ködnél finomabb szellemanyagából vízirózsa kelyhében leánnyá testesült.

Aranyos hajából ostort fonván, csépölte,

ütötte, verte a piros bikát, mígnem annak térde megcsuklott.

A küzdelmet föladván, elvágatott Nyugat felé.

Ez a hetedik nap utolsó órájában volt, Újhold idején.”

„A BÜÜN hitvilágában a „szellemanyag" Mennyiséggel és Minőséggel rendelkezik, van Kvantuma és Kvalitása.

Kezdetben ez az egész az Ős-Istenség anyaga volt, a legkisebb Kvantumában is az istenséget hordozó Értelemmel és Érzelemmel. Az Istenség ebből a szellemanyagból alkotta a világot,

ebből manifesztálódott Nő- meg Férfi-Isten- né, ebből van - negatív minőséget kel telve - az ártó szellem, aki kívül rekedt az IKERÖRVÉNYLÉS-en és ellene hat, mint rontó, fékező erő.

Az emberekbe is ebből jutott és jut, közvetve, vagy közvetlenül. Ez a szellemanyag adagolható-szétosztható, összeadható, átadható. Például az elhunytak szelleme egyben, vagy több részben, több felé osztható szét, akárcsak az öröklött vagyon. Csak az a szellemkvantum veszik kárba, mely a sátánhoz jut (aki e hitvilágban ÜDAG, ÁRMÁN).”

„A HALÁL NEM AZ ÉLET ELLENTÉTE. A SZÜLETÉS ELLENTÉTE, A FÖLDI ÉLET HÁTSÓ KAPUJA.”

„Holta után az egyén szelleme fölszabadul a test korlátaiból és vagy önálló Szellem lény-ként él tovább, vagy újraszületik, - vagy visszatér az ISTENSÉG-be.

Az önálló szellemi léthez szellemanyag Mennyiségre és Minőségre van szükség. Ezt az állapotot csak azok érik el, akik gazdagították lelküket, gyarapították tudásukat, finomították érzelmvilágukat és cselekedtek - lehetőleg jól.”

„Miképp az örökséget osztják, a jó lélek szétoszthatja szellemét rokon utódokba, vagy bárkibe, ha akarja. Az obi ugoroknál négy fiúba, vagy öt lányba, a rábaközi hagyományban szintúgy. A lányba elegendő kevesebb, mert ő ŐS-SEJTÉS-t is örököl az ŐS-ISTENANYÁ-tól. A Mennyiség, a szellemkvantum azonban e „jobb” Minőséggel együtt sem lehet több, mint a fiúban, ezt az Ikerörvény kizárja, mert fölborulna az egyensúly.”

„Az egyed, férfi, nő egyaránt, tényleges individuummá csak akkor fejlődik, ha a veleszületett szellemi alaptöket kamatoztatja, ha fejlődik, csiszolja, tökéletesíti szellemét, tehát tudását és érzelmvilágát. Másként nem tud „megállni” - mint önálló egyéniség - holta után a szellemek világában.”

„A másvilág - az uráli népeknél „tükörképvilág”. Az Ikerörvény, Iker forgószelelv jegyében, a fogható ellentéte a foghatatlan, a látható a láthatatlan, fénylő a fénytelen (de nem a sötét!), az élők világának ellentéte a holtak világa. Ami itt alul, az ott fölül, ami itt bal, az ott jobb, stb.

A jó lelkek ott elidőznek, elfoglalatoskodnak és ügyelnek az élőkre - rokonaikra, utódaikra. Álomban intenek, néha meg is jelennek - maguktól, vagy ha fontos ügyekben idézik őket.”

(Forrás: <https://heted76ar.hu/gallery/mate-imre-yotengrit-1.pdf>)

„AZ „ŐS-SEJTÉS” EGY INFORMÁCIÓS PROGRAM, A „TOVÁBBVITELT” SZOLGÁLJA...”

„A régi istenek mind élnek, csak szunnyadnak, mert a lelkeket béolták ellenük sivatagos babonával. Az emberek vakságukban hamis istent imádnak, valójában ÁRMÁN-t (Sátánt)”

A RÉGIEK MÉG HALLOTTÁK AZ ÉG SZAVÁT. HALLOTTÁK, MERT ÜGYELTEK RÁ. EZÉRT VOLTAK ERŐSEK, HATALMASOK...

„Egy ember jön az erdőn keresztül,

s megáll a szélén csendesen

Paták dobbannak, szárnyak suhannak,

ezüst csillog a nyergeken

Egy hang szól hozzád az idő mélyéből

Távoli dörgés , vihar közeleg

Eljönnek újra igazságot tenni

Ósi földjükre a hun istenek.”

„Beszéltem, Testvéreim – most a szívemben újra csend és béke honol!”

Legyenek fényesek a nappalaitok és csendesek az éjszakáitok!

-a „fogadós”- Ócs József